

Your harvest; it should be yours

קצירכם שלכם יהא –

Overview

ר' אבהו (even though the תורה writes [concerning חדש], is because the תורה explicitly permitted הנאה from חדש since it is referred to as קצירכם, 'your harvest'; you may benefit from it. תוספות explains that even though elsewhere this word קצירכם teaches us something else, nevertheless we can also derive היתר הנאה (by חדש) from קצירכם.

תוספות asks:

תימה לרבינו שמשון בן אברהם מנא לן דאתא להכי –

The פסוק of רשב"א finds this astounding! How can we know that קצירכם is coming to teach us this? היתר הנאה for חדש?

הא איצטריך לכדדרשינן במנחות בפרק רבי ישמעאל (דף עב, א ושם) –

For this same word is necessary for what it is expounded in מנחות in מסכת מנחות **for what it is expounded in קצירכם to teach us –** where the גמרא interprets the word קצירכם

קצירכם¹ ולא קציר מצוה² –

'Your harvest', is forbidden to be reaped before the עומר; but not a harvest which is a מצוה; that is permitted even before העומר קצירת –

וחזקיה³ נמי לישני הכי –

And חזקיה should also have answered in this manner; that קצירכם does not teach קצירת מצוה of היתר but rather the הנאה.

תוספות answers:

ויש לומר מדלא כתב ראשית קציר⁴ והוי מצי למיכתב קצירך⁵ וכתב קצירכם –

And one can say; that we can derive both lessons, since the תורה did not write קציר ראשית, and the תורה could have written קצירך and it wrote קצירכם, therefore –

שמע מינה תרתי:

¹ The פסוק states (ויקרא [אמור] כג, י) concerning the עומר קרבן that קצירכם אל הכהן; והבאתם את ראשית קצירכם אל הכהן; indicating that the ראשית קצירכם is עומר and no other harvest is permitted until the עומר has been harvested first.

² One of the examples in the משנה (מנחות עא, א) of a קציר מצוה is if place is needed in a field for students to learn תורה, it is permissible to cut the grain (before the עומר) to make place for the תלמידים.

³ The גמרא here asks on חזקיה (who maintains that לא תאכלו is only איסור אכילה and not הנאה), why is the word קצירכם necessary to teach us היתר הנאה.

⁴ Were the תורה to write קציר ראשית we would not permit קציר מצוה and there would be no היתר הנאה either.

⁵ Were the תורה to write קצירך we would have derived that קציר מצוה is מותר, but we still would not have known היתר הנאה for חדש.

We can derive from the word קצירכם two lessons; that ולא קציר מצוה (from the extra 'כ' in [קצירכם]) and היתר הנאה (from the extra 'ם' in קצירכם).

Summary

There are two extra letters in the word קצירכם the 'כ' excludes מצוה and the 'ם' allows היתר הנאה.

Thinking it over

תוספות teaches us that there are two lessons to be learnt from קצירכם (from the כ and the ם). Previously by תרומה where the תורה writes תרומתכם there should also be two לימודים (from the כ and the ם), nevertheless both ר' אבהו and ר' אבהו derive only לימוד, how is that here we derive two לימודים?!⁶

⁶ See מהרש"א.